

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА СВЕДОНОВИНА

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 "

НЕДЕЉА 16. ЈАНУАРА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

Суд општине вар. Београда извештава грађанство, да су набављене нове марке за псе за ову годину, с тога се позива сваки, да у току овог месеца јануара набави за своју пасчад нове марке, пошто старе више не вреде.

Нова марка кошта три динара, а кад се изгуби има се заменити другом уз доплату од једног динара.

Од суда општине вар. Београда, 8. јануара 1894. год. СБр. 268.

ОБЗНАНА

На дан 20. јануара т. год. држаће се у канцеларији грађевинског одељења суда општ. београдске офертална лицитација за израду макадама у влез-Милошевој улици а према одобрењу суда општ. београдске од 4. ов. м. ГБр. 23.

Кауција за овај посао полаже се у 8000 дин. општинском суду у готовом новцу или државним вредећим папирима.

Услови и премер могу се видети сваког дана у канцеларији грађевинског одељења од 10—12 сати пре подне.

Из канцеларије грађевинског одељења суда општ. београдске 8. јануара 1894. г. ГБр. 70.

ОБЗНАНА

На дан 10. фебруара о. г. до 12 сати пре подне држаће се у канцеларији грађевинског одељења општине вароши Београда офертална лицитација за грађење школе у Палигули.

Оферти морају бити у затвореном куверту снабдевени са таксеом марком од 10 динара.

План предрачуи и услови могу се видети у канцеларији грађевинског одељења код „Лондона“ у канцеларијском времену.

Кауција износи 13500 динара у готовом новцу или вредећим државним хартијама.

Из канцеларије грађевинског одељења суда општине вароши Београда ГБр. 39. 10. Јануара 1894. год.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Преко општинских кантара прешло је од 1. Јануара 1893. до 1. Јануара 1894. г. и то: кила 21 772.495 пшенице, 1.595.145 ражи, 3.198.999 јечма, 4.240.657 овса, 8.586.114 кукуруза, 200.186 пасуља, 576643 кромшира, 468.658 арпадика, 215.831 црна лука, 9.163 бела лука, 3.940 лука аршлеме, 360.379 ораја, 7.039.872 сувих шљива, 3.804.573 сена, 390.992 сламе, 25.903 кајмака, 88.689 сира, 82.867 масти, 1.124.017 свиња дебелих, 9.212 сува меса, 55.827 дрвена угљена, 8.397.264 камена угљена, 2.595.826 креча, 1.634.240 вина, 549.325 шљивовице ракије, 70.598 комовице ракије, 323.078 кожа јагњећих, 165.940 кожа овчјих, 483 кожа воловски, 11.082 лоја топљена, 5.884 лоја нетопљена, 7.954 куделе, 202.226 брашна пшенична, 34.855 брашна кукурузна, 20.614 свежа меса, 6.106 заклане живине, 419 кобасице, 99.403 разно поврће, 4.196 пекмеца, 811 вуне пране, 2.944 вуне непране, 784.030 разна воћа, 8.466 крушника, 312.482 сирових шљива, 2.024 шишарке, 2.312 сочива, 3.525 просо,

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

УВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом издвојеном наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Ови скупе од херцеговачких и босанских бегунаца до 600 Ускока, а добише нешто и немачке посадне помоћи. Ну Турци забављени за овај мах око утврђивања својих градова у Лици и Крбави за сваки случај, не удареше на Сењ, али за то два

наше ударе на Клис. У два маха Кружић је срећно одбио два силна турска јуриша. Приповеда се ова лепа прича о првом турском јуришу, која врло лепо карактерише овај рат. Турци су имали у својој војсци неког голијата *Бакоту*, од кога, говораху, нема бољег јунака у свој хришћанској и турској војсци. Сваког дана изазиваху Турци клишане, да изађе ко од њих Бакоти на мегдан, обећавајући, да ће одмах отићи од Клиса, ако Бакота погине. Мислише јадни да српска дојка није одгојила више ни једног Обилића!... Нађе се један младић, кога тек науснице беху нагариле, по имену *Милош Парисевић*, који зададе реч Богородици, да ће јој запазити свећу, величине онога голијата турскога, само да му помогне савладати непријатеља свога рода. После српскога имена и јунаштва, млади имењак Косовског хероја изађе једнога јутра из града, да први пут огледа своју млађану мишицу на глави најјачега међу непријатељима својим. Док си оком тренуо, глава Бакотина ваљала се по зеленој трави на клиској пољани, а радосни Милош враћаше се својима, дочекан божанским усклицима радости, као избавилац града. И заиста по-

сле овога Турци окушају и последњу своју снагу, али бише одбијени, те мораше за сада оставити тај бедем Далмације, очекујући згоднију прилику, када ће га натерати на предају.

Напоменули смо напред, како је хрватско становништво, у близини турских граница остављало пушта своја поља и села, клонивши се у Приморје или горе на север испред зулума турског, а српски бегунци из Босне и Херцеговине наплазећи на пушта места, насељавали их, а на стражама пограничним остајали су да бране хришћанство од нових Вандала. Па како су Турци све до овог доба непрестано понављали те своје пљачкашке посете у суседне градове и земље, то су Срби, наставши у тим градовима најчвршћег ослоња за своју осветничку борбу с Турцима, највећма се по њима настањивали, бацајући рало и волове, па само са пушком у руци на стражи дане своје проводили. Беснило турско, које је с почетка при паду краљевства босанског, било умерено услед Султанове наредбе, доцније се распалило још јачом ватром, што су отпори градова босанских, далматинских

846 сланине, 2.500 прасади, 296.017 волова, 673 фришке рибе, 400 љуте шљивове ракије, 101.193 грожђе, 45.101 крушака, 136.353 јабука, 1.433 овнова, 19.324 јарме, 144.335 коре брезове, 1.504 кр. ракије, 81.906 мекиња, 20.902 земље за судове, 100.486 дрва за гориво, 886.726 цемента, 290.945 простог камена, 44.700 дуга пинтерских, 4.889 стара бакра, 40.474 разне ужарије, 28.500 цигала, 813 камена за тоцило, 32.150 разне дрвенарије, 50.841 воде минералне, 757.406 разне ситнице, 10.546 љебета, 5.027 чоје, 21.311 катрана, 782 ма-сла, 652 воска, 20.000 кукоља, 761 вење, 2.235 дуње, 858 длаке говеђе, 2.174 семе од мувари, 61 семе од арпака, 75.913 меда, 4.940 штофофа, 62.595 коске.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 26. Дец. до 2. Јан. 1894. год. допутовало 341. отпутовало 240. Од којих су:

- а.) Пола: мушког 314. женског 27.
б.) Вероисповести: православне 287. католичке и протестан. 45, мојсијевеке 8. мухамеданске 1, свега 341.
в.) Постојбина: Србија 253, Аусто-Угарска 47, Босна и Херцеговина 10, Црна Гора 1, Грчка —, Турска 11, Бугарска 4, Румунија 2, Русија 1, Германија 4, Франц. 3, Италија 2, остале државе 3.
г., Занимање путника: Тежаци и економи 19, Занатлије 44, Трговци 123, индустријалци —, шпекуланти и предузимачи 4, Гостионичари 10, Интелигенција (војска) 73, Ђаци 6, радници и помоћници 23, Пиљари и бозације 1, надничари и слуге 9.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 13. Јануара 1894. год.

САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

23. ДЕЦЕМБРА 1893. Г.

(по стенографским белешкама).

(СВРШЕТАК).

Милутин Марковић. — Господо, овај предмет, који нас сад занима, није новина за рад општинског одбора.

Од 1876. год. ја сам одборник и увек је оваково питање изношено и решавано и како је најбоље да се оствари. И по старом и по новом закону остало је исто наређење. А по старом закону јасно је да је било спора о томе. Ја знам да је овако решавано. Решавано је, као да су звани и одборници и заменици, а, разуме се, у колико је дошло више одборника, у толико мање заменика, и у томе је одборско решавање боље решавано. На решавању је било једно питање, а то је питање, о снабдевању водом из Саве, а то је било под председништвом Божићевића. Том приликом било је у седници 42, које одборника које заменика. И то је питање решено овако: 40 је гласало „против“ — т. ј. да се Београд не снабдева водом из Саве, а само двојица су гласали за то, да се узме вода из Саве. Ја наводим тај пример, како се онда решавало. Питање није обухваћено у новом закону.

Сад да вам кажем, како је за време овога закона, од како смо ми овде одборници.

Једном приликом покренуто је питање: како треба сматрати, кад се десн случај, да дође више заменика него што има одборника, пошто је у пракци апсолутно немогуће, да се оствари како је предвиђено законом, него, позову се одборници, па кад нема одборника, онда дођу заменици. Да узмем један пример. Председник зове одборнике, и они се сви потпишу да су звани на два дана раније и, не дођу у седницу. Зову се заменици, — не долазе ни они. Шта ће да ради? Може ли да пошље жандарма и да зове оне из Пализале? Он се довија како му је најлакше и зове и одборнике и заменике, и онда у том случају нема никакве разлике између одборника и заменика и не гледа се на то, колико је дошло одборника а колико заменика, само да их има довољан број. Сад узмемо други случај. — Дођу и сви одборници и сви заменици. (Чује се: то је немогуће) — и онда, каквог права имају одборници да кажу заменицима да немају права и зар да их избаце на поље?! То би било неумесно и не сме да буде, јер други пут неће нико да дође. Дакле, та невоља руководила је одбор и онамад

да се здруже и одборници и заменици, и они су решавали. Тако је практиковано непрестано до сада, да се увек гледало, да што већи број дође у седницу, јер што више њих решавају, то је правилније решење.

Дакле, према таквој пракци разуме се, није могло друкче да се решава, него да се зову и одборници и заменици. Тако је и прошле године рађено, шта више, тако је решавано и прошле седнице. И кад је на прошлој седници било 32 одборника и пет заменика, онда ја мислим да то решење не може да буде непуноважно, него још боље што је био већи број одборника, кад је решење донето и са потпуним бројем одборника и нешто више.

Ја не разумем, и чудновато ми је за што су говорили против тога да оно одборско решење не важи. То је нелогично према ономе што је законодавац хтео да постигне, и кад је на прошлој седници било 32 одборника и 5 заменика, откуд се може казати, да није било довољног броја за решавање по закону.

Сад је на реду, да се реши да ли је овај предмет био на прошлој седници или није, или управо је ли прошли пут било седнице или није. Ја мислим да нико не може тврдити да овај предмет није био на прошлој седници и да каже, да није решен, јер зар би било важније да не вреди једна одлука, коју су донели 32 одборника, а да вреди одлука, коју би донели 16 или 21 одборник. То би био један апсурдум.

Кад се каже у закону да се за један предмет сазива седница, који је решаван и био на дневном реду, а овде је тај случај, онда откуда се може казати да овај предмет није био на прошлој седници и да се није ни дошло до седнице као што каже г. Ђока Новаковић. (Ђока Новаковић. Ја нисам то казао).

Овде не само, да је овај предмет изнет на прошлој седници, него је у пола и решен, и откуд се сад може да каже да је ово нов предмет. То би значило да није било ни дошло до решавања, међу тим било је одборских решења и по другим предметима па по истој логици може се сматрати да и ти предмети нису решени.

Према томе ја мислим да ову ствар можемо решити сад са овим бројем одборника који је овде на окупу, и да нам заменици не требају.

Веља Тодоровић. — Мени је непријатно што морам по трећи пут да узимам реч, али ме је на то изазвао г. Љуба Јовановић. Ја сам казао да ја сматрам да сад треба да буде довољан број

и хрватских, које највећма ти бегунци брањаху, били јачи и упорнији.

Немогући наудити онима по тврдим градовима, већ шта више много пута и грдно штету од њих подносећи, Турци су свој гњев изливали на оне још у Босни и Херцеговини заостале становнике српске, који као раја хтедоше, да на своме огњишту буду сведоком савршене пропасти Српства. С тога кад већ и тако беснило турско пређе границе човечанске трпељивости, задрхта срце за осветом и у оним мирнијим душама српским, па и онп нагоше за својом ранијом браћом. Градови босански, далматински и хрватски, по којима већ одавна бејаше много њихове раније одбегле браће, примише радо нове бегунце. Њихов број с дана на дан све већма растијаше, тако, да се у Далмацији могла од њих образовати војска од 1000—1600 људи. То већ не беху прости бегунци, већ беше војска од људи, који жељни слободе, жељни овете и боја са Турцима, ступаху на позив сваког оног, који их позиваше у помоћ, у редове осталих војника, да се најжешће туку са душманином својим. Не зваху се сада они више бегунцима

већ поносним именом **Ускоци**. Да, **Ускоци**, то је име, које једном речи карактерише цео српски народ, које казује, да кроз цело XVI. XVII. и XVIII. столеће Србин не беше ништа друго, него вечити ратник с душманима својим, вечити борац за слободу домовине своје, вечити бранилац човечанских права, строги осветник тиранима људским. „То су људи, који, пошто Турци покорише Угарску, Грчку, Бугарску, Србију и Рашку и раширише се по њој — то су, дакле, људи, који имадоше срца, те немогоше да живе под турским зулумом, већ оставише своју земљу, па се склонили у хришћанска тврда места, одакле скоро сваки дан излеташе на Турке, и бише се са њима. Јер им је тешко било, што изгубише отаџбину своју и добро своје.“⁽¹⁾

Речи само реч **Ускок**, па ти се одмах буди успомена на она страшна времена, када цео хришћански свет дрхташе од страха османлијске сабље, а кршни синови српски, наоружани само храброшћу и поносом имена свог, сатираше небројене хиљаде војника свога душманина, где год би се четица њи-

хова, сусрела са каквим везиром или папом турским. Стара митологија класична дивно нам представља божанску борбу Титана са зевсом и осталим олимпијским становницима. Али је још величанственија и значајнија борба српских Ускока са Турцима! Зеве је имао у помоћи муње и громове, и све оно што свемоћни Бог може створити, па је једва савладао своје непријатеље; али српски Ускоци, шта су они имали? Ништа друго сем храбре мишце, јувачка срца, тврде вере и нечувеног самопоуздања у своју силу, па су ипак са таким непобедним оружјем сатирали свога непријатеља, очували понос српског имена, очували, бар у горама, лџчу слободе и самосталности српске, оставили нам красних примера углед у челичењу наших срцаца и наших карактера.

Жао нам је што нам одређене границе ове расправе не допуштају, да опширније проговоримо о српским Ускоцима, јер би се о њима имала да напише и већа књига, па да се ипак неискáže све, што би слику **Ускока српског** потпуно преставило. Ну ипак ми ћемо у колико се тиче предмета, о коме пишемо, говорити и о њима, истичући само

(1) „Матица“ за 1865. г. бр. 10.

одборника, и то је $\frac{2}{3}$ и овде нема $\frac{2}{3}$. Господине није устао против досадашње праксе, али та је пракса ономад била претерана, јер је била противна закону за то што је гласало 37, дакле не зато што су гласали и заменици, него за то што је било више него што је требало по закону да буде. Мене руководи чисто питање законско и ништа друго. Међутим г. Љуба ми замера да се ја покрећем у овоме питању више разлозима политичким. Исто тако могао би и ја њему да замерим, и ако хоћемо тако да говоримо ми можемо један другом ваздан пребацивати.

Дакле односно тога питања ја сматрам да треба да буде две трећине одборника, за то што није ономад решено, а пошто нема овде толики број одборника, треба са заменицима да се попуне.

Милутин Марковић. — Ја се не могу сложити са мишљењем г. Веља што он каже, да ономад није ништа решено за то што је гласало и више него што се тражи. Као год што се у касацији и апелацији тражи да буде три решавања 5 судија и сад ако дођу 9 судија зар да се сматра да није предмет решен.

Стеван Чађевић. — Право да вам кажем, мени је као непознаваоцу закона и законских стипулација, у почетку било још и мило што има више одборника, али кад су правници показали како закон наређује, онда сам ја морао стукнути и поклонити се одредби закона. Ја мислим да сваки закон има две стране: формалну и материјалну страну. Материјална страна закона општинског, то је она минимална цифра, половина и две трећине, да се може решавати. Сад ако први пут не дође 21 одборник, онда ће други пут бити довољна половина за решавање. Али кад ми имамо овде довољан број одборника до 32, јер и заменици нису ништа друго него одборници, за што не би попустили број са заменицима. Кад су људи на лицу места, и кад су звани, онда ја не разумем за што да их не примимо.

Радован Филиповић. — Отио се казало има 21 одборник, и вели се то су две трећине. Ја опет кажем да не сме да буде преко 32. Ја сматрам да је у духу самога закона, да је у духу самоуправне власти, што је у закону постављена граница колики највећи број одборника може да решава. О овоме питању требао би један збор да обавештења, али законодавац је то право сузбио, и оставио је самоме одбору да то изврши. Самоуправни систем признат је и нашим уставом, и ја држим да ћемо боље одговорити томе систему кад пустимо да се решава са бројем 32,

онолико колико закон највише дозвољава, а признајем и то, да може и 21 да решава.

Мика Банковић. — Ја ћу се позвати на речи г. Раке Филиповића, које је казао у предпрошлој седници. Предпрошло седнице он је казао; да само у оном случају смеју да решавају заменици кад нема довољан број одборника, и с тим говором он је и направио ону збрку и пометњу. Ми се сад не можемо овде претеривати с вама о параграфима, јер нити смо ми, нити сте ви, нити је цела варош надлежна да тумачи чланове закона о општинама. Дакле, хтео сам само да вам обратим пажњу на то, да је г. Филиповић казао да се заменици не могу пустити, кад има довољан број одборника.

Председник. — Ја мислим да сад има 21 одборник, а то је довољан број, да можемо приступити раду. (Жагор).

Никола Хаџи-Поповић. Ми нећемо да приступимо таквој незаконитој радњи.

Р. Филиповић. — Да неби господа одборници остали под утиском говора г. Банковића, ја имам само ово да одговорим: да сам ја прошле седнице говорио о томе: како је било више од 32 лица, а по закону више од 32 не могу решавати.

Мика Банковић. — У закону стоји јасно, кад има довољан број одборника, не могу се пустити заменици.

Ђока Новаковић. — Ми треба да се разумемо један пут. Дух и смисао закона је тај да седница пуноважна буде од 32 члана. Закон дозвољава и то, да ако не би дошла 32, да може бити и 21. То значи да седница може бити и са 22 и са 32. Ако има 32 члана они састављају пуноважну седницу без разлике да ли су одборници или заменици.

Председник. — Пошто има довољан број за решавање, то молим да чујете записник последњег састанка. (Жагор)

Љуба Јовановић. — Кад можемо лепо да радимо заједно немојмо да нашим радом дамо сведоштво о себи, да нам се може пребацити да Београђани нису за општинску самоуправу, јер ако ми не одредимо заменике, онда ће нам полицијска власт одредити регенте.

Ђока Новаковић. — Имали ко год потписан сав одборника? — (Нема)

Председник. — Има довољан број одборника, и то је баш оно што сте ви хтели.

Веља Тодоровић. — Ја предлажем да гласамо имали довољан број одборника или нема. Ми ка-

жемо да нема довољан број. (Чује се да се прозовемо).

Председник. — Онда изволте о томе да решавамо. Ја ћу ставити на гласање:

Ко мисли да има довољан број по закону, он нека каже да „има“ а ко мисли да нема, нека каже: нема.

Никола Хаџи-Поповић. — Треба да се зна: хоће ли да се пуште и заменици или не.

Мика Банковић. — Г. Веља Тодоровић је предложио, да се гласа имали довољан број за решавања.

Председник. — Ја узимам Вељин предлог и стављам на гласање: имали довољан број одборника или не? —

Секретар прозива: Љуба Јовановић: има Марко Лeko: има А. Одавић: има Милан Кантановић. (Жагор)

Веља Тодоровић. — Да би могли да гласамо треба да видимо, колико има одборника (чује се: 21).

Треба да има 22 по закону. Ја бих хтео то да видим.

Никола Хаџи-Поповић. — Овде је питање хоће ли да се пуште заменици или неће. (Чује се: па до кога броја да се попуне)

Стеван Чађевић. — До 32. (Настаје велики жагор и онтра препирка, председник звони и опомиње чланове: вичу: па ономад су вам били сувишни заменици, шта ће вам сад, па расправили смо то да је довољан број за решавање две трећине, и шта вам је сад мало).

Председник. — Ја вас молим, пошто има довољан број одборника за решавање да приступимо раду, и изволте чути записник прошлог састанка.

Секретар чита протокол. За то време неколико одборника напуштају седницу.

Услед тога настаје жагор.

Председник. — Молим вас читајте ви, ја имам потписе њихове.

Секретар продужава читање протокола, и у читању прекида га:

Љуба Јовановић. — Ја констатујем да је известан број одборника напустио рад седнице. Ја вас молим да се прозовемо, да се види који су одборници напустили рад, па према њима да се поступи по закону.

Секретар прозива и прозивком се констатује да има 14 одборника. Напустили су седницу ова господа одборници: Веља Тодоровић, Мића Петровић, Ђока Новаковић, Никола Хаџи-Поповић,

важније догађаје и бојеве из живота њиховог са Турцима, остављајући, да нарочито о српским Ускоцима проговори које вештије перо.

Име Ускок јавља се у Приморју и Хрватској тек онда, када број оних исељеника српских нарасте толико, да се могаше од њих образовати читава војска. То бива истом онда, када и исељавање из Босне и Херцеговине отпоче живље, после пада Београда (1521), за време беглербегства злогласнога потурице, султановог зета *Хозрев-бег*. Овај крволок хришћански појави се у Босни 1522. г. по други пут, као беглербег босански, саградивши себи нову палату у Врхбосни, коју назва *Серај* (одакле је дошло данашње *Сарајево*), реши се Хозрев на једно дело, које ће нас вечито подсећати на његово црно име, као највећег злотвора српског. До његовог доласка у Босну, беше и ту, као и у другим крајевима српским под Турцима, доста слободна вероисповест, јер и наследници Мухамеда II. донекле држаху се у неколико пророкових правила. Али ова бесна потурица реши се, да од целе Босне направи потпуно турску област, огласивши Мухамедову веру као једину, која

се може исповедати. Знајући, будући и сам од рода српског, да ће тешко моћи силом натерати српско становништво, да пређе у Ислам, дозове он једном приликом све виђеније српске људе и кнезове на превару, да им тобож потврди раније дата добра и повластице од Мухамеда II. Али чим их добави у своје шаке, не пушташе их лако, већ све, који под претњом не хтедоше оставити прадедовску веру, посече, а оне, који се на срамоту рода свога потурчише, богато обдари.⁽¹⁾

Многи се српски кнезови и виђенији људи тада потурчише, па неки и име своје променише, а неки га на још већу срамоту задржаше. Тако постадоше Соколовићи: Мустафа, Хасан и Ибрахим; Предојевић: Хасан, Војнић; Мехмед, Кулиновић; Салих итд. који су сви били босанске и херцеговачке паше, а неки и велики везири, учинивши својим умом и јунаштвом турску државу најславнијом.

Кад тако учини са „господом“ српском, не беше наде, да ће и сељаци српске оставити на миру. А што још горе по њих на-

ста, и сами ови нови потурчењаци постадоше сад својој браћи *горе звери и ти рани, него и сам Хозрев-бег*. Који год не хтеде да пљуне на образ свој, на гробове својих предака, тај мораде, само да спасе главу, безобзирце бегати из своје домовине у суседне хришћанске градове. Услед тога се убрзо напунише далматински и хрватски градови овим бегунцима, који се прозване *Ускоцима*. Они образоваху читаве војске, и ми смо видели (стр...) да њих не беше Кружићу 1524. г. Клис би, а са њим и цела Далмација, још онда потпали под турску власт. Није можда дана било, а да по која гомњаница Ускока не ускочи из Босне и Херцеговине, а свака погибија турска или хришћанска повлачише за собом све живље исељавање и одметање у Ускоке. У колико Турци, кад задобију победу, имањаху већег маха за извршење својих зверских намера, у толико Ускоци, кад однесу победу, добиваху већу смелост за осветом.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

(1) Nedić M. fra: Stanje redodrz. Bosne Srebrne, стр 9.

Коста Б. Михаиловић, Стеван Чађевић и Раденко Драговић.

После прозивке.

Председник. — Пошто су извесна господа напустила седницу, то оглашујем да се није могло ништа радити, и закључујем седницу.

Састанак је трајао до осам и по часова у вече.

15. НОВЕМБРА 1893 Г.

Председавао председник Милован Р. Маринковић.

Председник. — Изволте чути протокол прошлог састанка.

Секретар прочита протокол који се усваја.

Секретар чита акт да се Стеван Миљковић неће да прими за члана црквеног одбора.

Коста Главинић. — Мора ли свако лице по закону да се прими те дужности, ако не врши другу какву јавну службу?

Председник. — Он као и сваки одборник ако неће да се прими те дужности, мора да поднесе молбу општинском суду и ако му овај оставку не уважи, он има права да се жали општинском одбору, па да га овај од те дужности разреши. Дакле он треба да се позове овде те да му се то на потпис саопшти, па ако неће да се прими те дужности, онда да му се каже пут којим ће се заиста ослободити.

Ви сте, господо, одобрили да Павле Радосављевић столар направи клупе за општинску школу, међу тим у оном решењу одборском није одређено из које ће се суме то исплатити, јер сума која је одређена на школске потребе, она је раније потрошена, те тако не би могли те клупе из оне буџетске суме исплатити. Ја вас молим да одобрите да се та сума исплати из некретних трошкова. (Одобрава се). Исто тако одбор општински донео је решење да суд направи још једну шупу према оном што је прошле године направно за чување кола за комору и општинске возове, али и у том решењу није стављено из кога ће се кредита то исплатити. Ту је посао свршен и сад треба људима да се плати. Ја кад сам видео да није одређен кредит, ја сам се обратио одбору, те по томе и ова сума пашиће на терет ванредних кредита. (Прима се). Држата је лицитација 27. октобра за давање под закуп поткивање коња пожарне чете и волова рабацких (чита). Даље држата је лицитација за оправку возова и то ковачко-коларски рад и остало је на Јоци Јуришићу (чује се: одобравају се лицитације). 30. октобра такође држата је лицитација за дубок заклање стоке на кланици (Чује се: да се држи друга лицитација).

Дакле, одобравате ли да се држи друга лицитација? (Одобравамо).

25. октобра држата је лицитација за оправку возова општинских односно сарачко-сатлереко-фарбарско-тапацирског посла. Одобрава се лицитација). Тако исто држата је лицитација за оправку рабацких кола. (Одобрава се лицитација).

На молбу Косте Ђурића да му се изда један плац у бари Венецији под закуп. Суд је одредио комисију, која је оценила величину плаца и цену од 1200 дин. за три године. Одабравате ли дакле овај закуп? (Одобравамо).

Филип Васиљевић. — Само у уговору треба да стоји, да ако општини затреба тај плац, он не тражи никакве накнаде.

(свршиће се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.20 д.
- б) За неуздан шархерд 0.20 д.
- в) За уздан 0.40 д.
- г) За велики уздан шархерд у гостионици 0.50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.75 д.

II. Пражњење помијара и вужника.

- а) Од кубног метра 10 — д.
- б) Од акова 0.50 д.

III. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана 3 — д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7 — д.
- б) Гроб за одрасле 12 — д.
- в) Мала гробница 555.52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998.39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099.39 д.
- е) Велика гробница I. реда 1684.57 д.

VI Мртвачва кола.

- а) Мртвачка кола стара са два коња 12.90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24.90 д.
- в) Мртвачка кола нова са два коња 36.90 д.
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња 72.90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЉУБРЕТА.

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0.70 п.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
 - 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0.60 д.
 - 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д. —
- Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 1. до 14. Јануара 1894. год.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
2521	АРПАЦИКА	30		28	
183	БРАШНА КУКУРУЗНА	12		11	
40414	БРАШНА ПШЕНИЧНА	15 50		15 50	
	ВИНА БЕЛА (ОД ЛИТ.)				
	ВИНА ЦРНА (ОД ЛИТ.)				
2615	ВОЛОВА	45			
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ				
	ВУНЕ ПРАНЕ				
	ГРОЖЂА				
	ДУЊА				
4986	ЈАБУКА	20		14	
36732	ЈЕЧМА	11		10 50	
476	КАЈМАКА	120		115	
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
	КОЖА ЈАГЊЕСТИХ				
7290	КОЖА ОВЧИЛИХ				
153	КОРЕ БРЕЗОВЕ	18			
	КРАВА				
7950	КРЕЧА	4		3 50	
7723	КРОМПИРА	11		9	
	КРУШНИКА				
215	КРУШАКА	20		15	
160886	КУКУРУЗА НОВА	8 50		7 50	
	КУПУСА				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
1275	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ	80		70	
	ЛУКА АРНАМЕ				
49	ЛУКА БЕЛА	50		45	
3808	ЛУКА ЦРНА	25		20	
	МАСЛА				
1100	МАСТИ	120		110	
52	МЕДА	100		80	
	ОВАЦА				
20136	ОВСА	11 50		11	
1141	ОРАЈА	40		35	
4239	ПАСУЉА	13		11 50	
	ПЕКМЕЗА				
	ПРОСЕ				
560238	ПШЕНИЦЕ	12 20		12	
42243	РАЖИ	8 20		8	
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ "				
2122	РАК. ШЉ. ЉУТЕ "	70		60	
84872	РАК. ШЉ. МЕКЕ "	45		30	
39789	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	80		70	
	СВИЊА СРЕДЊИХ				
197755	СЕНА	5		4	
306	СИРА	100 60			
13240	СТАМЕ	3		2	
	СТАНИНЕ				
	СОЧИВА				
10884	УГЉЕНА ДРВЕНОГ	12		10	
226890	УГЉЕНА КАМЕНОГ	3		2 50	
	ПШЕНАРКЕ				
	ШЉИВА СИРОВИХ				
273839	ШЉИВА СУВИХ О. Г.	20		11	
	ПРОСТОГ КАМЕНА				
	МЕКИЊЕ				
19797	СИТНИЦЕ				
	ВОЂЕ РАЗНО				